

מתיקות ועריבות התורה

סיפורים משלים ואגדות לשולחן שבת פורים - צו

סיפור המגילה מדברי חז"ל

ואת עמי, אך אחשוורוש עדיין היה אדיש ולא מתרגש יתר על מידה ואומר לאסתר 'נו, דברי הלאה' ראתה אסתר שאין דבריה נופלים על אזנים קשובות והחליטה לדבר אל הכיס של המלך שכן כאשר זה נוגע לכסף זה כבר אכפת לו מאוד... אסתר אמרה למלך ש"אין הצר שווה בנזק המלך" הרי אנו היהודים הסוחרים הכי גדולים ומביאים לאוצר המלך מיליארדים של מיסים בכל שנה, וכל זה יהיה נזק עצום לממלכה. כאשר שאל המלך "מי הוא זה?" אמרה למלך "איש צר ואויב" והצביעה לכיוונו של המלך, ומיד בא המלאך ונתן לה מכה ביד לכיוונו של המן, ראתה כך אסתר הוסיפה ואמרה "המן הרע הזה" שהיה זה המן ולא המלך עצמו חס ושלום. למרות זאת עדיין המלך היה אוהב מאוד את המן וניסה ללכת בין הטיפות ולהסתדר עם כולם, הוא חיפש דרך להרוג את המן ולדאוג לכך שהוא יישאר חי, ואיך? המן יאמר שהתכוון לכושם או לאפגנים, ואסתר תאמר שהיא לא כועסת, יעשו סולחה וגמרנו. אבל בשביל פוליטיקה כזאת הוא צריך מחשבה מעמיקה ואורך רוח. בפעם האחרונה שכעס הוא הרג את וּשְׁתִי, התחתן עם יהודייה חרדית עם מטפחת שאומרת כל היום תהילים. מיד הוא יצא אל גינת ביתן המלך מקום שהשקיע בו וטיפח אותו בשביל שיוכל להירגע, והנה הקב"ה הוריד מהשמים מלאכים בדמות בני אדם והם החלו מחריבים את אותה גינה. שאל המלך 'מה אתם עושים?' אמרו לו 'כך המן ציווה לנו!' וכל זאת עשה הקב"ה מידה כנגד מידה, המן היה כל יום בא אל המלך עם סיפור ושקר חדש על היהודים, לכן נגזר על המן למות גם דרך שקר, ואמרו המלאכים שכך ציווה עליהם המן. כעס המלך מאוד [עם זה שרוצים להרוג את אשתו הוא מסתדר, אך כאשר זה נוגע לעצמים היפים שנמצאים בגינתו, על זה הוא כבר לא יכול לעבור לסדר היום...]. הוא נכנס חזרה ורואה את המן נופל על אסתר המלכה, המלאך בא ודחף אותו על אסתר ולא נתן לו לקום, רש"י מסביר שהמן רצה לקום אך המלאך הפיל אותו שוב ושוב. המלך מתקרב ומחכה שהמן יאמר משהו, אך אצל המן אין כזה דבר מלאך והוא אינו אומר כלום, מיד המלך כעס ואמר "הגם לכבוש את המלכה עמי בבית". ועדיין לא רצה אחשוורוש להרוג את המן, באותו זמן נכנס חרבונה אל המלך, חרבונה שהיה בעצה אחת עם המן לתלות את מרדכי והוא זה אשר עודד את המן לעשות את העץ יותר גבוה. באותו רגע שמח המן 'הנה האוהב שלי בא להציל אותי...' אך לא ידע שהיה זה אליהו הנביא בדמות חרבונה. חרבונה אומר למלך שהוא עדיין לא יודע חצי מרשעותו של המן שכן המלשין היחיד הנאמן למלך הוא מרדכי היהודי שרק הבוקר נתן לו כבוד, והנה המן הכין עץ גבוה לתלותו עליו. אחשוורוש הבין מחרבונה שהמן מתכוון לתלות את המלך עצמו עליו שכן חרבונה אמר "אשר דבר טוב על המלך" כלומר, שהעץ אשר הכין הוא טוב בדיוק בשביל לתלות המלך עצמו עליו. שמע כך המלך ואמר 'אכן זה ממש פיקוח נפש בשבילי להשאיר את המן בחיים' ואמר לתלות את המן על העץ. ובדיוק ברגע הזה הוא נתלה, שאם היו ממתניים עוד קצת היה המלך מתפטר עם המן. באותו זמן המן היה מתפוצץ מכעס, יותר מאלף עבירות הוא עשה בחייו ודבר כזה הוא באמת לא עשה. מיד יצאה בת קול משמים ואמרה "שקן שכמותך, באת בעלילות שקר על עם ישראל ולכן תסתלק מן העולם על ידי שקר".

צריך לדעת בשביל שאחשוורוש יהרוג את המן זה היה כמו להזיז הרים ובניינים גדולים, רק הקב"ה שהוא הכל יכול, מצליח להזיז שלב אחר שלב את אחשוורוש עד לביצוע השלב הסופי והוא הריגת המן...

פזמון שבת!

ושבת שלום ומפחד!!!

סיפור ר' שלמה ברעודה זצ"ל את השתלשלות ההצלה של עם ישראל מהמן הרשע. כאשר נדדה שנת המלך ציווה להביא את ספר הזיכרונות, הוא מבקש משמשי שהיה סופר המלך, לקרוא בספר. שמשי עצמו היה שונא ותיק של עם ישראל עוד מימי כורש, ובגללו ביטלו את הקמת בניית בית המקדש ויש אומרים שהיה זה בנו של המן. הוא לא היה מסוגל לקרוא דברים טובים על מרדכי, והוא היה מוחק ובא המלאך גבריאל וכתב שוב. המלך שומע משמשי שלא נעשה עם מרדכי כלום על כך שהוא הציל את המלך, והנה הוא שומע רחשים בחצר הארמון... היה זה המן שבא בעצת אשתו באמצע הלילה, זרש יעצה להמן ללכת אל המלך ולבקש לתלות את מרדכי, היא אמרה: 'אם תדע רק להציג את הדברים בצורה הנכונה, הרי שמרדכי יהיה כבר בידים שלך, ואם תבוא בשעות אחרות אולי יהיה אצל המלך אחד מהחסידים של מרדכי ויפר את עצתך, לכן צריך אישור מידי ללא מתן זמן חשיבה למלך'. המלך עצמו בלילה זה היה מהורהר מדוע אסתר המלכה מזמינה את המן לסעודה? משהו לא מריח טוב! ודאי יש מזימה מאחורי גבו אשר הוא אינו יודע עליה, אך מדוע אף אחד לא מגלה לו? הוא מגיע למסקנה שהסיבה לכך היא בגלל שהמלשינים לא מוכנים לקחת סיכון הואיל ובין כך המלך לא ייתן על כך מאומה. והנה המן בחצר הוא ייעץ לי מה לעשות בנידון זה. המלך שואל את המן "מה לעשות באיש אשר המלך חפץ ביקרו?" והמן חשב בהגיון בריא מאוד שהמלך רוצה ליתן זאת לו עצמו, הואיל וכאשר המלך שאל את משרתו "מה נעשה יקר וגדולה למרדכי" "יקר" זה כבוד, "וגדולה" זה ממון, אך כאשר הוא מתייעץ עם המן, הוא שואל אותו רק על ה"יקר" שזה הכבוד. המן חושב לעצמו - בדרך כלל המלך נותן גם כסף וגם כבוד, מה קרה שהוא שואל רק על הכבוד? אלא שמדובר כאן באדם שיש לו כבר הרבה כסף, הדבר היחיד שניתן לתגמל אותו זה כבוד שכן לכבוד אין שיעור... א"כ ודאי מדובר על המן עצמו...

נתאר לעצמנו אם היה מתייעץ המלך עם המן גם על הכסף, מיד היה שואל המן - למי אתה רוצה לתת כסף? ואז היה אומר לו למרדכי היהודי, ומיד היה אומר עליו לשון הרע ושקרים ומסית נגדו ולבסוף היה גם מקבל אישור לתלות אותו. והנה המן מייגע לתת לבוש מלכות וסוס אשר רכב עליו המלך וכתר מלכות יינתן בראשו ויקראו לפניו... חו חלק מהסיבה שמתחפשים בפורים שכל חלומה הוורוד של עמלקי הוא שייתנו לו פעם אחת בחיים למשך שעה בלבד לבוש מלכות וסוס לרכב עליו... במילים אחרות לרמות את עצמו ולהתחפש לשעה אחת כאילו הוא מלך, ולבסוף לנחות אל קרקע המציאות זה בעיניו שווה הכל. בסוף מבקש המלך מהמן "מה רק את הלבוש וכו'" הוא לא נותן לו שהות כלל להשמיע בשביל מה הוא בא אליו באמצע הלילה, יש כאן צו מלכותי אשר לא נותן לו מרווח נשימה בשביל לדבר שטנה כנגד מרדכי היהודי, ואם היה מתמהמה אפילו קצת, זה היה נקרא שממרה את צו המלך, ודינו למיתה. לאחר שהרכיב את מרדכי, הוא נכנס אל ביתו וסיפר לזרש אשתו ולכל אוהביו את מה שקרה לו. זרש מיד מבינה עניין ואומרת לו - מכיוון שמדובר בזרע היהודים, כל העצות שנתתי לך הן בטלות ומבוטלות ועליו לפרק את העץ שהכין למרדכי וללכת ולהתחנן בפני מרדכי היהודי וליפול לפניו, יותר מזה אין לך מה לעשות. אך טענתו של המן הייתה שהכל מקרי ואין הוא צריך לחשוש מהעץ אשר הכין למרדכי. זו הסיבה לכך שמיד סמוך לכך סריסי המלך הבהילו את המן למשתה, הם לא נתנו לו זמן ושהות לחשוב על הורדת העץ ובקשת חנינה ממרדכי. כאשר הוא מגיע אל המשתה של אסתר, תוך כדי הסעודה אומרת אסתר שיש מישהו אשר רוצה להרוג אותי

בס"ד בקרוב עומד לצאת לאור הספר "מתיקות ועריבות התורה" חלק שלישי - על חמישה חמשי תורה ומועדים, בתוספת פניני "אור החיים" הקדוש. **למזונינים לתרום להוצאת הספר ולהקדים לצילוי נשמת וכדו' יפנו לפי 052-7151420**

פניני "אור החיים" הקדוש

לרבינו הקדוש רבי חיים ב"ר משה בן עטר זיע"א

"אש תמיד תוקד על המזבח לא תכבה" [ו, ה]

וכיוון שכל מטרתם של הגויים לא לענות את ישראל בשביל לקיים את מצוות ה', שאם לא כן היו מענים את ישראל אך ורק כפי מה שצריך. והם עינו את ישראל יותר ממה שצריך וגילו דעתם שרצונם היה סתם לשעבד את ישראל להרע, הרי שיעניש אותם ה' יתברך לא רק על העינוי עצמו אלא גם על התוספת עינוי שעשו בעם ישראל. ואותה תוספת עינוי ייקח זאת ה' יתברך גם בתור כפרה לעם ישראל להשלים את תיקונם ולזרז את גאולתם השלימה. וה' יתברך יוציא את ישראל מבין האומות למקום טהור היא ארץ ישראל, ויעשה זאת תוך כדי שעושה בגויים נקמה. והגם שהקב"ה יכה באומות העולם מכה רבה "לא תכבה" האש ו"תמיד תוקד על המזבח" עד אשר תאבד רוח הטומאה מן הארץ "והיה ה' למלך על כל הארץ".

ה"אור החיים" הקדוש – מסביר פסוק זה וכל הפסוקים שלפניו, על גאולת עם ישראל. שכל נפש מעם ישראל אשר הגויים היו הורגים על קידוש שמו יתברך, הקב"ה רושם מדמו את צורת הנהרג על מלבוש מיוחד אותו ה' יתברך ילבש ביום נקם. והנה הגלות האחרונה קשה יותר מגלות מצרים, שכן בגלות מצרים הגם ששעבדו את עם ישראל, היו מאכילים ומלבישים אותם, אך בגלות הנוכחית למרות שמשעבדים את ישראל לא רק שלא נותנים שכר על שיעבוד ועינוי זה אלא גם מבקשים מעם ישראל עוד שכר להביא להם על לא כלום. ובדרך כלל גזלים מאדם דברים שיש לו ומצויים ברשותו, אך הגויים גזלים דורשים מעם ישראל גם כסף אשר אין מצוי ברשותם.

פניני האלשיך הקדוש

מאת הרב אלחנן ראובן שליט"א

לרבינו הקדוש רבי משה ב"ר חיים אלשיך זיע"א

כאילו דעתו מעורבת עמו כאיש אל רעהו זהו דבר קשה, אך מה התיקון הוא הדבר הרך? "יביא את קרבנו מזבח שלמיו" כלומר שמזבח שלמיו שהוא זוכח יביא את קרבנו הוא נפשו שאינו זבח שלמיו אלא הוא מביאו מזבח שלמיו, והיינו כשעומד ורואה את כל הנעשה לזבחו כולל הפשטה והקרבה וכל הסדר האמור, ומעלה בדעתו כאילו לו היה צריך להעשות כל זה שהרי אינו ראוי שיביא למלכו של עולם פחות מנפשו, וכשמדמיין את קרבנו לה' בצורה כזו הרי הוא כמקריב נפשו "מזבח שלמיו" שמהזבח לומד להקריב את קרבנו שלו, ואז הקרבן מתרצה ומחמת כך "ידיו תביאינה את אשי ה'" שלא הכהן המקריב בפועל את הקרבן נחשב כמביא את אש ה' שתאכל את הקורבן אלא הוא בעצמו נחשב שהביא בידיו.

וידבר ה' אל משה לאמר. דבר אל בני ישראל לאמר, המקריב את זבח שלמיו לה', יביא את קרבנו לה' מזבח שלמיו. ידיו תביאינה את אשי ה', את החלב על החזה יביאנו את החזה להניף אתו תנופה לפני ה' "

מסביר האלשיך הקדוש מהו ה"לאמר" שני פעמים, ומהו "יביא את קרבנו מזבח שלמיו" הרי ברור שמי שמקריב זבח שלמיו יביא מזבח שלמיו ומה חידוש הוא ?

אלא שה' אמר למשה לומר לישראל דבר שהוא קשה בתחילה ורך בסוף וזהו "דבר אל בני לאמר" ומהו הקושי והרכות ? הקושי "המקריב את זבח שלמיו לה'" ששלמים זהו דורון שאדם שלם עם רעהו, ואדם שרוצה להביא לה' זבח שלמים

לשאלות דחופות בהלכה ניתן לפנות לרב אלחנן ראובן שליט"א
054-8502267 שעות המענה: בימים א' - ה' מהשעה 18:45 ועד 19:45.

פנינים ממה"ס "זרע שמשון" ו"תולדות שמשון"

על - פרקי אבות

לרבינו הקדוש ר' שמשון חיים ב"ר נחמן מיכאל נחמני זיע"א

ומזל ומעשיר" וגם אם ירבה בישיבה לא יועיל לו, ולכן יבוא להרבות לעצמו נשים בשביל להצליח בעסקים או בשביל להתחכם. שכן הגמ' בחולין [צ"ה] אומרת מי שבנה בית או שנולד לו תינוק או שנשא אישה אף על פי שאין נחש שאסור לו לאדם לנחש ולסמוך על מקרים אלו בוודאות בשביל לעשות מעשים [לעשות סחורה וכד'], בכל אופן סימן יש כאן שמעתה ואילך הוא יצליח בעסקיו. על כך אמר התנא "מרבה נשים מרבה כשפים" הואיל ואותו אדם חושב על מזלות הרי שעלול לבוא גם לידי כשפים, וכתב הרמב"ם בעבודה זרה [פ' י"א] על מי שנשא אישה ואמר אישה זו מעת שנשאתי אותה העשרתי, דבר זה מותר הואיל ועשה לעצמו רק סימן על דבר שכבר היה. אבל הנושא אישה מלכתחילה על דעת כן שעושה לעצמו סימנים זה נקרא לא תנחשו ואסור.

"הוא היה אומר, מרבה בשר, מרבה רימה. מרבה נכסים, מרבה דאגה. מרבה נשים, מרבה כשפים. מרבה שפחות, מרבה זמה. מרבה עבדים, מרבה גזל. מרבה תורה, מרבה חיים. מרבה ישיבה, מרבה חכמה. מרבה עצה, מרבה תבונה. מרבה צדקה, מרבה שלום. קנה שם טוב, קנה לעצמו. קנה לו דברי תורה, קנה לו חיי העולם הבא"

ממשיך הרב וכותב ואם יבוא אדם ויאמר שהוא יעשה הרבה עסקים בשביל לעשות לעצמו שם בעולם, הוא יכול להרבות בישיבה ועל ידי כך הוא ירבה חכמה ובזה יזכה לשם, כך יקויים בו "החכמה תחיה בעליה" [קהלת ז', י"ב]. ממשיך הרב וכותב אולי יבוא האדם לומר שאיבוד נכסיו מגיע לו בשל מזלו וגם אם ירבה בישיבה לא יתחכם, וכך נאמר בשבת [קט"ו] "מזל מחכים,

המשק אי"ה' בשבוע הא...
המשק אי"ה' בשבוע הא...

יהי רצון שזכותו של בעל ה"זרע שמשון" ו"תולדות שמשון" תעמוד לחיים ברוך בן שרה פעשא לברכה והצלחה בכל העניינים.

שערי הלכה

מאת הרב ינון ראובן שליט"א

הלכות פרשת זכור - חלק ג'

תענית אסתר, מקורה וטענה

א. נהגו כל ישראל להתענות ביום י"ג באדר וצום זה נקרא "תענית אסתר", וקובלנה עליהם לחובה ולתענית ציבור לכל דבר.

טעם המנהג - לפי שבימי מרדכי ואסתר נקהלו היהודים ב"ג לחודש אדר לעמוד על נפשם ולהלחם באויביהם ושונאיהם, והיו צריכים לבקש רחמים ותחנונים שיעזרם ה' להיגמם מאויביהם ולכלל יפגעו מהם, והתענו באותו יום שנלחמו כמו שעשה משה רבנו ביום שנלחם עם עמלק שעמד בתפילה ובתענית, (מכילתא סוף פ' בשלח) וה' שמע לתפילתם ותעניתם והרגו היהודים בשונאיהם, שבעים וחמישה אלף איש מלבד ההרוגים בשושן הבירה, ולא נפקד מהם איש. לכן נהגו כל ישראל להתענות ביום י"ג באדר זכר לתענית והנס שנעשה להם, וצום זה נקרא תענית אסתר. (מדרש תנחומא (בראשית ג') שאילתות (פ' ויקהל ס' סו') רמב"ם (פ' ה' הל' תענית ה"ה) ועוד הרבה ראשונים, (ע' חזו"ע פורים עמ' לו'), שו"ע (ס' תרפ"ו ס' ב'), משנ"ב (שם סק' ב').

מעוברת

ג. מעוברת פטורה מלהתענות בתענית אסתר, ודין מעוברת לעניין זה הוא כשהוכר עובריה דהיינו משלוש חודשים ומעלה ואם מרגישה צער פטורה אפילו תוך שלושה חודשים אם עברו ארבעים יום ליצירת הולד, ונז"מ אם סוכלת מהקאות ומיחושים או חולשה רבה ומצטערת הרבה מותר לה לאכול גם בטרם מלאו לה ארבעים יום ליצירת הולד (דבראשית ימי עיבורה העובר חלוש ביותר ותענית או סיגוף קל מפסידו בודאי שמרגשת חולשה. משנ"ב (ס' תקנ"ב סק' ג') בשם מור וקציעה לגבי שלוש צומות וכ"ש כאן, חזו"ע (פורים עמ' לו'), שו"ת אול"צ (ח"ג פ' כה' תשובה ז', וח"ד עמ' שז').
לכנות ספרד - מעוברת ומניקות פטורות מלהתענות בתענית אסתר דאפי' בג' צומות שתמידי טפי מבואר בשו"ע ס' תקנ"ב ס' ה' שפטורות וכ"ש בתענית אסתר. (שו"ת אול"צ (ח"ד עמ' שז').

לכנות אשכנז - נחלקו האחרונים בפטור מעוברת. דעת הא"ר שפטורות רק כשמצטערות הרבה, והישועות יעקב סובר אפי' אינן מצטערות פטורות (והובא דעתם במשנ"ב סק' ה').

והכריע בשע"צ (אות י') דהכל תלוי במנהג המקום. וכתבו האחרונים (הגרש"ז אויערבאך (משנ"ב ביצחק יקרא), כה"ח (ס' תרפ"ו אות כא'), חזו"ע (שם לו'), שו"ת דברי יציב (או"ח ס' רצ"ז) שבדורות שלנו נשים חלושות ואפילו סתם מעוברות לא יתענו.

מניקה

ד. אשה שהיא מניקה בפועל פטורה מלהתענות (רמ"א שם). וכן אם היא בשלושים יום לאחר שהפסיקה להניק פטורה (שו"ת אול"צ שם עמ' שז') אבל לאחר מכן חייבת להתענות אף אם היא בתוך כ"ד חודש ללידה, אך בזה הורו הפוסקים שהוא תלוי בהרגשת האישה אם מרגישה שיכולה להתענות ותתענה, ואם היא מרגישה חולשה יתרה או סחרחורות וכדו' הרי היא פטורה מלהתענות (חזו"ע (שם עמ' לח'), ע"פ מה שאמרו (בדה"ט) שיוולדת איבירה מתפרקין ואין נפשה חוזרת עליה עד כ"ד חודש ולכן הורה המהרש"ם (בדעת תורה ס' תקנ"ב) שעד כ"ד חודש מהלידה דינה כמניקה. וכ"כ בא"א בוטשאטש ס' תקנ"ב).

הגדרת מניקה

דעת הגר"ב קרליץ (חוט שני פורים עמ' מ' / שס"ד) שרק אם חלק חשוב ממואכלו של התינוק הוא מה שניזון מאמו, חשיב מניקת לעניין זה, אך אין צריך שרוב מאכלו יהיה מאמו, ולכן הורה החזו"א לאשה שהניקה חלקית ושאר המזון אכל התינוק ממואכלים אחרים שאינה צריכה להתענות.

דעת האול"צ (ח"ד עמ' שז') כל שמניקה את הילד פטורה ואפילו מניקה מעט בלבד כגון שמניקה פעם ביום בלבד ונותנת לתינוק תוספת ומואכלים אחרים, כל שמניקה מידי פעם שם מניקה עליה ופטורה מהתענית.

יולדת או מפלת

ה. יולדת או מפלת תוך שלושים יום ללידתה או להפלתה פטורות מלהתענות (דאפילו בתשעה באב פטורה היולדת מתענית כמבואר בס' תקנ"ב ס' ה'). כה"ח (ס' תרפ"ו אות יט'), חזו"ע (שם לח'), שו"ת אול"צ (שם עמ' שז') ואחר שלושים יום אם מרגישה טוב (ואין לה פטור של מניקה) יש לה להתענות אא"כ יש להן כעיות של חולשה וכדו' הפטורות אותן מהתענית אף אחר שלושים יום (אול"צ שם)

נקודת מבט...

היא הדרגה הגדולה והקשה ביותר שבתוכחה - הואיל וכאשר חסרה לאדם אמונה, איך יוכל לנצח את יצרו הרע?!

[מתוך הספר "בשבילי נברא העולם"]

כתב בעל ה'פני מנחם' ר' פנחס מנחם גור זצ"ל: אוי לו לאדם אשר אין הוא מאמין בכך שבכוחו להבקיע את החומות של היצר הרע, ומכאן ולהבא יכול להיות טוב יותר.

וכתבו המקובלים שהקללה הכתובה בתורה "ולא תאמין בחי"ך"

מעשה שהיה...

רצה להיות ישר ובתשובה רק בשעת מיתתו, ועד אז ימשיך ללכת אחרי תאוות ליבו. אך אנו בני אל חי, אין זו דרכנו. עלינו לחיות על קידוש השם ולהתמודד עם כל הקשיים הרוחניים העומדים בדרכנו, הקשיים הרוחניים העומדים בדרכנו זהו עבודת ה', בזה אנו גורמים נחת רוח לבורא עולם בראותו כיצד אנו נלחמים יום יום ורגע רגע כדי לעשות את רצונו יתברך..

ואכן רבי חיים בן עטר קירב אליו את היהודי והחזירו בתשובה שלמה ...

פעמים רבות היה הרב עובדיה יוסף זצ"ל מספר על ר' חיים בן עטר בעל ה"אור החיים" שהיה פה מפיק מרגליות, ורבים היו באים לשמוע את דרשותיו. פעם אחת לאחר הדרשה ניגש אליו יהודי הרחוק קצת מתורה ומצוות וביקש ממנו שיתפלל עליו שימות. נבהל הרב ושאל אותו "מדוע מבקש אתה למות?!"

אמר לו "אין בכוחי להתגבר על יצרי, למרות שכעת התחזקתי יודע אני כי למחר אשוב לדרכי הרעים. לפיכך מבקש אני למות היום כשאני במצב של תשובה." השיב לו רבי חיים בן עטר "כבר קדמך בלעם בבקשה כזו באמרו "תמות נפשי מות ישרים" [במדבר כ"ג, י']

מאת הרב מנשה מורנו שליט"א

האם לימוד הלכות פסח חודש לפניו חיוב או המלצה?

חייב מדינא דגמרא (פסחים ו.) ללמוד הלכות פסח חודש לפניו (וכ"פ השו"ע תכט, א' והנו"כ) והטעם בזה מפני שהלכות פסח רבות ומגוונות (דיני בדיקת וביעור חמץ, הגעלת כלים והכשרת המטבח, אלו מצרכים כשרים לשימוש בפסח, דיני ליל הסדר ואכילת מצה ומרור, שתיית ד' כוסות) ולכל נושא צריך להקדיש את הזמן שלו, ועוד שיש דברים שצריך לדעת לפני החג, ואי אפשר להתעורר בשעת מעשה וללמוד ההלכה, אם לא שלובנה מראש. וכבר ביום פורים דפרחים יתחיל ללמוד הלכות פסח (משנ"ב סק"ב).

ובכל יום עד פסח שאיר בעז"ה נושא קצר בהלכות פסח בשלוחה מיוחדת לכך ב'קול הלשון'.

הלכה למעשה...

האם חייב לאכול בסעודת פורים לחם ובשר?

אכילת פת בפורים היא מחלוקת גדולה בפוסקים, האם זה חובה או רשות (המ"א תרצה" סק"ט מביא מהשל"ה הק' מהרש"ל ומט"מ שחייב, וכן מבואר בט"ז תרצה" סק"ב וכן לומד פמ"ג בדברי המ"א, מו"ק, ערוה"ש. מאידך בלבו"ש לומד במ"א שפותר פת מסעודת פורים, וכ"כ החיד"א בשם קדוש אחד, ומסקנת חזו"ע לעניני דיעבד) לכן נכון להקפיד לאכול פת, אך אם קשה הדבר (כגון שהתאחרה השעה ואם יאכל פת לא יהיה מקום לסעודת שבת, או נערים צעירים שלא אוהבים ש'חופרים' להם) יוכל לסמוך על הפוסקים. לגבי אכילת בשר ג"כ נחלקו הפוסקים, אך כאן הכף נוטה יותר לחייב מלפטור (שברמב"ם פ"ב מהלכות מגילה נ' שמחייב וכן לומד המ"א תרצו' סקט"ו בדברי השו"ע וכ"פ מו"ק, ופש גבן פקפוקו של המ"א) ועיקר החיוב הוא בבשר בקר ובהמה, ורק בדיעבד סגי בעוף (מו"ק וע' חזו"ע עמ' קעח').

לרפואה והצלחה:

רות בת סעידה, קרן עיישה בת רוחמה, יוהאן מרדכי בן דניאל מלכה, חיים בן בנייה, שולה חיה בת נדרה, שמואל בן חסיבה וב"ב, סיגל בת מרים, מיטל בת סיגל, אברהם בן שרה, משה חיים בן מרגו.

משכן הבית היהודי

חלק ב'

השמחה בחיי הנישואים

מאת הרב אברהם שהרבני שליט"א

הרב תורם לבלבול בין המושגים "צורך" ו"רצון". הוא מציע לנו את "האינסוף" הקיים בפרסום אגרסיבי, שפוגע בחשיבה עצמאית ומערער את הבחירה החופשית שלנו. והזום? מתביית על מה שחסר! אותו חוסר נמדד בהשוואה למישהו אחר, ולא בהכרח מבטא את צרכינו. כמה פריטים יש לנו שעד שלא ידענו על קיומם לא הרגשנו בחסרונם? כמה כאלה יש שהיינו יכולים לחיות באושר גם בלעדיהם? ומילא הפריטים – אם נהיה אמיצים ונדבר על תכונות, מידות והתנהגויות של אנשים אחרים...

בעלון הקודם למדנו שהקב"ה יצר את חיי הנישואים האחד בשביל השני - "כשמחך יצורך בגן עדן..."
מקדם – אנחנו דור החי בעולם "אקווריומי". החוץ והפנים משמשים בערבוביה. הכול שקוף, אין גבולות ברורים, כל כך הרבה אנשים בוחרים להיות שחקנים על בימת העולם. זוג יוצא לחופשה, שבמרביתה הם עסוקים בהנצחתה, ואת רגעי האושר הם שולחים בלחיצת כפתור; הוא הפתיע אותה ביום ההולדת והקליפ משודר און-ליין; היא קנתה קולקציה חדשה ומיד היא ממחרת לשתף את התמונות. דור שלם עוסק בהשוואות.

אנחנו דור חדשני שבו המידע בלתי מוגבל, הכול בהישג יד. המידע

פאסק אי"ה' בסבוע פבא..

הרב אברהם שהרבני שליט"א יו"ר מרכז "בית" - ליוצרי ותוצרות 058-7211235

מאת הרב אבישי ח. שליט"א

הורים שואלים...

מופיעה עם קשיים ולקויות נוספות: הפרעת קשב, קושי בתאום עין-יד, זיכרון חזותי מרחבי חלש ודיסלקציה.
אז מה ניתן לעשות?

הטיפול בדיסקלקוליה מתבצע במסגרת טיפול בהוראה מתקנת. במסגרת הטיפול נעשה שימוש בשיטות מגוונות של הוראה מוחשית ויצירתית המותאמות לילד, ומאפשרות הקניה של מיומנויות והרגלי למידה. כך התלמיד לומד להתמודד עם יותר משימות ולהשקיע בהן פחות אנרגיה, הוא מסגל מיומנויות החסרות לו ומחזק את מיומנויותיו החלשות יותר, לומד כלים, טכניקות וגישות המאפשרות לו להתגבר על קשיים ולעקוף מחסומים בהם הוא נתקל בלימודיו. המטרה המרכזית להפוך את הלמידה ליעילה ועצמאית, לחזק את תחושת המסוגלות של הילד ולאפשר לו חוויה של הצלחה.

שאלה: יש לי ילד שאינו מצליח ללמוד חשבון, גם תרגיל פשוט כמו 4X2 לוקח לו כ 20 שניות "לחשבן"! שכחתי לומר שהוא בן 10! תוכלו להסביר לי מאיפה זה נובע ואיך אני יכול לעזור לו?

תשובה: ננסה להסביר בקצרה מהיכן נובעת תופעה זו ומה הדרך לטפל בה.

'דיסקלקוליה' זוהי הפרעת למידה ספציפית עם ליקוי בחשבון, הכולל קשיים אפשריים באחד או ביותר מהתחומים הבאים:

- 1. קושי בזכירה של עובדות חשבוניות.**
- 2. קושי בחישוב מדיק.**
- 3. קושי בשימוש מדיק במיומנויות מתמטיות.**

באוכלוסייה מזוהים בין 6% ל- 10% כסובלים מדיסקלקוליה, אך קיים קושי להגדיר לקות זו.

מחקרים מראים על מועדות גנטית. קיימים מצבים שדיסקלקוליה

הרב אבישי ח. יו"ר מרכז צמיחה לשאלות | הערות - משרד 02-630-70-90 | mta665417@gmail.com

לגור קרוב לכל מה שחשוב בקרית משה

שלמו 418,000 ₪

לדירת 4 חד', היתרה לפני האיכלוס

מחיר מלא: 2,790,000 ₪ * 3996

יתד בהרצל 50

העלון מוקדש להצלחה, לזיווג הגון, לזרע בר קיימא, ולהצלחת התורם ובני משפחתו ברוחניות ובגשמיות וכל מילי דמייטב.

לעילוי נשמת:

ר' חיים יעקב בן ר' אלתר אהרון ומלכה ב"ר שלמה. ת.נ.צ.ב.ה.

מפגש הפסגה
הפסגה 10
קפה, משקאות, ממתקים, מתנות, לוטו, בלונים ועוד..

מפגש ברית
ברית 2
קפה, משקאות, ממתקים, מתנות, לוטו, בלונים, ארטיקים, גלידות ועוד..

פיסטוקס
כר הכפסה 37

צ'אפס
בשר • עופות • דגים
בית וגן הפסגה 10
02-6439131
מוקד הזמנות, והזמנות בווצאפ
050-260-3330

אליעזרא - אלקטרוניקה
פזאפונים, נגנים, מצלמות ועוד...
רח' הפסגה - 45
0733134400 053-3188440

מ.מ. בניה ושיפוץ
שיפוץ כלליים

תפארת
רח' קריית משה 11
טל למשכוחים: 02-5717813

נעלי קרן אור
פזאפונים לכל המשפחה
רח' הרב שלמה אלקבץ 4
גבעת שאול.
058-5777795

אלתר - ספירת 050-9094047 בית וגן 42

לא להימנע מקריאת המודעות כשבת. יואלה יעמדו על הכרזה" אשר בזכותם עלון זה יוצא לאור.